

Arrest

nr. 185 653 van 20 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die allen verklaren van Macedonische (FYROM) nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2016 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 oktober 2016 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 22 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SENAVERE, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 22 augustus 2010 toe op het Belgische grondgebied en dienden op 23 augustus 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 april 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arresten van 25 augustus 2011 (RvV 25 augustus 2011, nrs. 65 761 en 65 762).

1.3. Eerste verzoeker, tweede verzoekster en derde verzoeker dienden op 17 mei 2011 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 16 juni 2011 de beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.5. Eerste verzoeker, tweede verzoekster en derde verzoeker dienden op 25 juli 2011 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 8 september 2011 de beslissing waarbij de in punt 1.5. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid trof op 27 september 2011 beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlagen 13^{quinquies}) ten aanzien van eerste verzoeker en tweede verzoekster.

1.8. Verzoekers dienden op 12 oktober 2011 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.9. De gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 februari 2012 de beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag ontvankelijk werd verklaard.

1.10. De gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 juni 2012 de beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Tevens werden er beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) getroffen. Bij arrest van 18 december 2012 vernietigde de Raad de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter ongegrond werd verklaard, alsook de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) (RvV 18 december 2012, nr. 93 874).

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 18 maart 2013 een nieuwe beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Tevens werden er beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) getroffen. Bij arrest van 23 juni 2014 werd het beroep tegen deze beslissingen door de Raad verworpen (RvV 23 juni 2014, nr. 126 099).

1.12. Verzoekers dienden op 17 maart 2015 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.13. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) nam op 26 mei 2015 de beslissing waarbij de in punt 1.12. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Tevens werden er beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) getroffen. Bij arrest van 10 december 2015 werd het beroep tegen deze beslissingen door de Raad verworpen (RvV 10 december 2015, nr. 158 078).

1.14. Verzoekers dienden op 14 maart 2016 een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie (bijlagen 19ter), in hun hoedanigheid van respectievelijk oom, tante, neef, nicht en nicht van de Nederlandse referentiepersoon T.A.

1.15. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 12 september 2016 beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 20). Verzoekers werden hiervan op 26 september 2016 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.03.2016 werd ingediend door

Naam: T.(...)

Voornaam: U(...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.03.2016 gezinshereniging aan met zijn neef, zijnde T.(...) A.(...), geboren op (...), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel'.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-verklaring van financieel onderhoud dd. 01.05.2016 vanwege de referentiepersoon dd. 01.05.2016 waarin deze stelt dat ze op hetzelfde adres woonachtig zijn, en dat hij zijn oom (betrokkene) en diens gezin al jaren financieel ondersteunt (meestal cash, soms via Western Union): deze verklaring op eer, welke steeds een gesolliciteerd karakter heeft, wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten, en kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

-attest vanwege het Macedonisch kadaster dd. 11.05.2016 waaruit blijkt dat betrokkene niet ingeschreven is als een houder van het recht van onroerende goederen; inkomensverklaring vanwege het Ministerie van Financiën te Macedonië dd. 16.03.2016 op naam van betrokkene waaruit blijkt dat er voor het jaar 2014 geen inkomsten geregistreerd werden op zijn naam: er dient echter opgemerkt te worden dat betrokkene sedert 23.08.2010 ononderbroken in ons land woont; het is dan ook logisch dat betrokkene in 2014 geen inkomsten had in Macedonië. Bovendien zijn deze documenten te recent; ze zeggen niets over de situatie van betrokkene voor zijn komst naar ons land in 2010.

-documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon (uittreksel Handelsregister Kamer van Koophandel (Nederland) dd. 18.07.2014, aangifte omzetbelasting (4de kwartaal 2015) dd.03.02.2016: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon sedert 2010 actief is als zelfstandige. Echter, het voorgelegde attest dd. 03.02.2016 is niet alleen een aangifte en geen definitieve afrekening, het geeft ook slechts een gedeeltelijk beeld van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat de referentiepersoon recent (sedert 29.02.2016) is komen inwonen bij het gezin van betrokkene; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen / vallen van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn gezinsleden ten laste te nemen.

Het gegeven dat de referentiepersoon sedert februari 2016 tot op heden op het adres van betrokkene gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder he-zelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Er dient tevens opgemerkt te

worden dat betrokkene reeds op dit adres woonachtig is sedert oktober 2010, en dat de referentiepersoon net voor de huidige aanvraag gezinshereniging bij betrokkene is komen inwonen. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1 ,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, het staat betrokkene, zijn echtgenote en kinderen vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven. Dit gegeven bevel hoeft dan ook - niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Het geven dat de neef van betrokkene zich recent kennelijk in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, en de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Derhalve kan het gezinsleven van beide evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het jarenlange precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Van enige medische problematiek op naam van betrokkene is geen sprake; de aanvraag 9ter op naam van de echtgenote van betrokkene werd op 18.03.2013 ongegrond verklaard."

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.03.2016 werd ingediend door:

Naam: T.(...)

Voornaam: R.(...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.03.2016 gezinshereniging aan met haar aangetrouwde neef, zijnde T.(...) A.(...), geboren op (...), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-verklaring van financieel onderhoud dd. 01.05.2016 vanwege de referentiepersoon dd. 01.05.2016 waarin deze stelt dat ze op hetzelfde adres woonachtig zijn, en dat hij zijn oom (de echtgenoot van betrokkene) en diens gezin al jaren financieel ondersteunt (meestal cash, soms via Western Union): deze verklaring op eer,

welke steeds een gesolliciteerd karakter heeft, wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten, en kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

-attest vanwege het Macedonisch kadaster dd. 11.05.2016 waaruit blijkt dat de echtgenoot van betrokkene niet ingeschreven is als een houder van het recht van onroerende goederen; inkomensverklaring vanwege het Ministerie van Financiën te Macedonië dd. 16.03.2016 op naam van de echtgenoot van betrokkene waaruit blijkt dat er voor het jaar 2014 geen inkomsten geregistreerd werden op diens naam: echter, er werden geen documenten voorgelegd op naam van betrokkene. Voor zover deze stukken dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat betrokkene en haar gezin sedert 23.08.2010 ononderbroken in ons land wonen, en dat de voorgelegde stukken niets zeggen over de situatie voor de komst van betrokkene en haar gezin naar ons land in 2010.

-documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon (uittreksel Handelsregister Kamer van Koophandel (Nederland) dd. 18.07.2014, aangifte omzetbelasting (4de kwartaal 2015) dd. 03.02.2016: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon sedert 2010 actief is als zelfstandige. Echter, het voorgelegde attest dd. 03.02.2016 is niet alleen een aangifte en geen definitieve afrekening, het geeft ook slechts een gedeeltelijk beeld van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentie-persoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat de referentiepersoon recent (sedert 29.02.2016) is komen inwonen bij het gezin van betrokkene; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen / vallen van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn gezinsleden ten laste te nemen.

Het gegeven dat de referentiepersoon sedert februari 2016 tot op heden op het adres van betrokkene gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder he-zelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Er dient tevens opgemerkt te worden dat betrokkene reeds op dit adres woonachtig is sedert oktober 2010, en dat de referentiepersoon net voor de huidige aanvraag gezinshereniging bij betrokkene is komen inwonen. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1 ,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, het staat betrokkene, haar echtgenoot en kinderen vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven. Dit gegeven bevel hoeft dan ook - niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Het geven dat de aangetrouwde neef van betrokkene zich recent kennelijk in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, en de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Derhalve kan het gezinsleven van beide evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het jarenlange preciaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat zij daar niet toe in staat zou zijn. Van enige medische problematiek op naam van betrokkene is geen sprake; de aanvraag 9ter op haar naam werd op 18.03.2013 ongegrond verklaard."

Ten aanzien van derde verzoeker:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.03.2016 werd ingediend door:

Naam: T.(...)

Voornaam: I.(...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.03.2016 gezinshereniging aan met zijn neef, zijnde T.(...) A.(...), geboren op (...), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-verklaring van financieel onderhoud dd. 01.05.2016 vanwege de referentiepersoon dd. 01.05.2016 waarin deze stelt dat ze op hetzelfde adres woonachtig zijn, en dat hij zijn oom (betrokkene) en diens gezin al jaren financieel ondersteunt (meestal cash, soms via Western Union): deze verklaring op eer, welke steeds een gesolliciteerd karakter heeft, wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten, en kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

-attest vanwege het Macedonisch kadaster dd. 11.05.2016 waaruit blijkt dat betrokkene niet ingeschreven is als een houder van het recht van onroerende goederen; inkomensverklaring vanwege het Ministerie van Financiën te Macedonië dd. 16.03.2016 op naam van betrokkene waaruit blijkt dat er voor het jaar 2014 geen inkomsten geregistreerd werden op zijn naam: er dient echter opgemerkt te worden dat betrokkene sedert 23.08.2010 ononderbroken in ons land woont; het is dan ook logisch dat betrokkene in 2014 geen inkomsten had in Macedonië. Bovendien zijn deze documenten te recent; ze zeggen niets over de situatie van betrokkene voor zijn komst naar ons land in 2010.

-documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon (uittreksel Handelsregister Kamer van Koophandel (Nederland) dd. 18.07.2014, aangifte omzetbelasting (4de kwartaal 2015) dd. 03.02.2016: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon sedert 2010 actief is als zelfstandige. Echter, het voorgelegde attest dd. 03.02.2016 is niet alleen een aangifte en geen definitieve afrekening, het geeft ook slechts een gedeeltelijk beeld van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentie-persoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat de referentiepersoon recent (sedert 29.02.2016) is komen inwonen bij het gezin van betrokkene; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als

zijn gezinsleden ten laste te nemen.

Het gegeven dat de referentiepersoon sedert februari 2016 tot op heden op het adres van betrokkene gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder he-zelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Er dient tevens opgemerkt te worden dat betrokkene reeds op dit adres woonachtig is sedert oktober 2010, en dat de referentiepersoon net voor de huidige aanvraag gezinshereniging bij betrokkene is komen inwonen. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1 ,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, het staat betrokkene, zijn echtgenote en kinderen vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven. Dit gegeven bevel hoeft dan ook - niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Het geven dat de neef van betrokkene zich recent kennelijk in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, en de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Derhalve kan het gezinsleven van beide evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het jarenlange preciaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Van enige medische problematiek op naam van betrokkene is geen sprake; de aanvraag 9ter op naam van de echtgenote van betrokkene werd op 18.03.2013 ongegrond verklaard."

Ten aanzien van vierde verzoekster:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfs- kaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.03.2016 werd ingediend door:

Naam: T.(...)

Voornaam: L.(...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.03.2016 gezinshereniging aan met haar neef, zijnde T.(...) A.(...), geboren op 09.01.1981, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel'.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-verklaring van financieel onderhoud dd. 01.05.2016 vanwege de referentiepersoon dd. 01.05.2016 waarin deze stelt dat ze op hetzelfde adres woonachtig zijn, en dat hij zijn oom (de vader van betrokkene) en diens gezin al jaren financieel ondersteunt (meestal cash, soms via Western Union): deze verklaring op eer, welke steeds een gesolliciteerd karakter heeft, wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten, en kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

-attest vanwege het Macedonisch kadaster dd. 11.05.2016 waaruit blijkt dat de vader van betrokkene niet ingeschreven is als een houder van het recht van onroerende goederen; inkomensverklaring vanwege het Ministerie van Financiën te Macedonië dd. 16.03.2016 op naam van de vader van betrokkene waaruit blijkt dat er voor het jaar 2014 geen inkomsten geregistreerd werden op diens naam: echter, er werden geen documenten voorgelegd op naam van betrokkene. Voor zover deze stukken dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat betrokkene en haar gezin sedert 23.08.2010 ononderbroken in ons land wonen, en dat de voorgelegde stukken niets zeggen over de situatie voor de komst van betrokkene en haar gezin naar ons land in 2010.

-documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon (uittreksel Handelsregister Kamer van Koophandel (Nederland) dd. 18.07.2014, aangifte omzetbelasting (4de kwartaal 2015) dd. 03.02.2016: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon sedert 2010 actief is als zelfstandige. Echter, het voorgelegde attest dd. 03.02.2016 is niet alleen een aangifte en geen definitieve afrekening, het geeft ook slechts een gedeeltelijk beeld van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentie-persoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat de referentiepersoon recent (sedert 29.02.2016) is komen inwonen bij het gezin van betrokkene; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen / vallen van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn gezinsleden ten laste te nemen.

Het gegeven dat de referentiepersoon sedert februari 2016 tot op heden op het adres van betrokkene gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder he-zelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Er dient tevens opgemerkt te worden dat betrokkene reeds op dit adres woonachtig is sedert oktober 2010, en dat de referentiepersoon net voor de huidige aanvraag gezinshereniging bij betrokkene is komen inwonen. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1 , 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, het staat betrokkene en haar beide ouders, en broer en zus vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven. Dit gegeven bevel hoeft dan ook - niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Het geven dat de neef van betrokkene zich recent kennelijk in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, en de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Derhalve kan het gezinsleven van beide evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het jarenlange preciaire verblijf in België.

Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Van enige medische problematiek op naam van betrokkene is geen sprake; de aanvraag 9ter op naam van de moeder van betrokkene werd op 18.03.2013 ongegrond verklaard.”

Ten aanzien van vijfde verzoekster:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.03.2016 werd ingediend door:

Naam: T.(...)

Voornaam: M.(...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.03.2016 gezinshereniging aan met haar neef, zijnde T.(...) A.(...), geboren op 09.01.1981, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-verklaring van financieel onderhoud dd. 01.05.2016 vanwege de referentiepersoon dd. 01.05.2016 waarin deze stelt dat ze op hetzelfde adres woonachtig zijn, en dat hij zijn oom (de vader van betrokkene) en diens gezin al jaren financieel ondersteunt (meestal cash, soms via Western Union): deze verklaring op eer, welke steeds een gesolliciteerd karakter heeft, wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten, en kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

-attest vanwege het Macedonisch kadaster dd. 11.05.2016 waaruit blijkt dat de vader van betrokkene niet ingeschreven is als een houder van het recht van onroerende goederen; inkomensverklaring vanwege het Ministerie van Financiën te Macedonië dd. 16.03.2016 op naam van de vader van betrokkene waaruit blijkt dat er voor het jaar 2014 geen inkomsten geregistreerd werden op diens naam: echter, er werden geen documenten voorgelegd op naam van betrokkene. Voor zover deze stukken dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat betrokkene en haar gezin sedert 23.08.2010 ononderbroken in ons land wonen, en dat de voorgelegde stukken niets zeggen over de situatie voor de komst van betrokkene en haar gezin naar ons land in 2010.

-documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon (uittreksel Handelsregister Kamer van Koophandel (Nederland) dd. 18.07.2014, aangifte omzetbelasting (4de kwartaal 2015) dd. 03.02.2016: uit deze documenten blijkt dat de referentiepersoon sedert 2010 actief is als zelfstandige. Echter, het voorgelegde attest dd. 03.02.2016 is niet alleen een aangifte en geen definitieve afrekening, het geeft ook slechts een gedeeltelijk beeld van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat de referentiepersoon recent (sedert 29.02.2016) is komen inwonen bij het gezin van betrokkene; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de

huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen / vallen van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn gezinsleden ten laste te nemen.

Het gegeven dat de referentiepersoon sedert februari 2016 tot op heden op het adres van betrokkene gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Er dient tevens opgemerkt te worden dat betrokkene reeds op dit adres woonachtig is sedert oktober 2010, en dat de referentiepersoon net voor de huidige aanvraag gezinshereniging bij betrokkene is komen inwonen. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niét afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1 ,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, het staat betrokkene en haar beide ouders, en broer en zus vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven. Dit gegeven bevel hoeft dan ook niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Het geven dat de neef van betrokkene zich recent kennelijk in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, en de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Derhalve kan het gezinsleven van beide evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het jarenlange precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Van enige medische problematiek op naam van betrokkene is geen sprake; de aanvraag 9ter op naam van de moeder van betrokkene werd op 18.03.2013 ongegrond verklaard.”

1.16. Verzoekers dienden op 28 november 2016 een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie (bijlagen 19ter), in hun hoedanigheid van respectievelijk oom, tante, neef, nicht en nicht van de Nederlandse referentiepersoon T.A.

2. Over het schorsend karakter van het beroep.

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt verweerder op dat het ingestelde beroep geen schorsende werking heeft en verwijst op dit punt naar artikel 39/79, §1, 7° en 8°, van de vreemdelingenwet waarin de andere familieleden van een burger van de Unie, zoals bedoeld in artikel 47/1 van de vreemdelingenwet, niet worden vermeld. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. Behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn :

(...)

7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere

beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van de een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis;

8° elke beslissing tot weigering van een erkenning van het verblijfsrecht van een vreemdeling bedoeld in artikel 40ter;

(...)

2.2. De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat de verwerende partij zou wensen over te gaan tot de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregelen waarmee de bestreden beslissingen gepaard gaan. Nochtans wordt door toedoen van artikel 45 van het koninklijk besluit van 13 februari 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen thans in het formulier van kennisgeving van de bestreden beslissingen het volgende vermeld: *“Overeenkomstig artikel 39/79 van de genoemde wet van 15 december 1980 schorst de indiening van een beroep tot nietigverklaring de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel. Het beroep tot nietigverklaring schorst de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel echter niet indien het ingediend wordt door een ander familielid van een burger van de Unie bedoeld in artikel 47/1 van de wet.”*

2.3. De vraag rijst of de restrictieve lezing van artikel 39/79, §1, 7° en 8°, van de vreemdelingenwet, die de verwerende partij in haar nota met opmerkingen voorstaat, verenigbaar is met het beginsel uit artikel 47/2 van de vreemdelingenwet, waarin wordt gesteld dat *“de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing (zijn) op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1”* en met de bepalingen van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Burgerschapsrichtlijn).

2.4. Aangezien verzoekers nergens aanvoeren dat van hun beroep tot nietigverklaring een schorsend effect zou uitgaan en aangezien het beroep tot nietigverklaring, zoals hieronder zal blijken, wordt verworpen, is het antwoord op de vraag naar het schorsend effect van het beroep thans niet langer relevant.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 47/1, 2°, 47/3, § 2, en 74/13 van de vreemdelingenwet, van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekers stellen in hun eerste en enig middel het volgende:

“Verzoekers diende op 14.03.2016, in de hoedanigheid van een ‘ander familielid’, een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Zij beriepen er zich aldus op verblijfsgerechtigd te zijn als familielid zoals bedoeld in artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet:

(...)

De verwerende partij weigerde in casu het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekende partij omdat zij niet zouden voldoen aan de vereiste voorwaarden, waarbij zij erop wijst dat verzoekers niet zouden hebben aangetoond dat zij reeds een gezin vormde in het land van herkomst met de referentiepersoon of dat zij ten laste waren van referentiepersoon voor hun komst naar België.

Het Hof van Justitie interpreteert het begrip ‘ten laste zijn’ in de arresten Jia en Reyes. Daaruit volgt dat meerderjarige kinderen slecht een verblijfsrecht erkend kunnen zien indien ze materieel worden ondersteund door de ascendent, die een burger van de Unie is, die in België verblijft of diens echtgenoot of partner omdat ze niet in hun eigen basisbehoeften kunnen voorzien en dat die afhankelijkheid reeds bestaat in het land van oorsprong of herkomst tot op het moment van de aanvraag.

In het arrest Reyes van het Hof van Justitie wordt dit verwoord als volgt:

“20. In dit verband moet worden vastgesteld dat, wil een rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn van 21 jaar of ouder van een burger van de Unie als ‘ten laste’ van die burger in de zin van artikel 2, punt 2, sub c, van de richtlijn 2004/38 kunnen worden beschouwd, het bestaan van een situatie van reële afhankelijkheid moet worden aangetoond (zie in die zin arrest Jia, reeds aangehaald, punt 42).

21. Deze afhankelijkheid vloeit voort uit een feitelijke situatie die wordt gekenmerkt door de omstandigheid dat het familielid materieel wordt ondersteund door de burger van de Unie die gebruik heeft gemaakt van zijn verkeersvrijheid, of door diens echtgenoot (arrest Jia, reeds aangehaald, punt 35).

22. Om vast te stellen of er sprake is van een dergelijke afhankelijkheid, moet het gastland beoordelen of de rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn van 21 jaar of ouder van een burger van de Unie, gezien zijn economische en sociale toestand niet in zijn basisbehoeften voorziet. De noodzaak van materiële steun moet in het land van oorsprong of van herkomst van een dergelijke bloedverwant bestaan op het moment dat hij verzoekt zich bij die burger te mogen voegen (zie in de zin arrest Jia, reeds aangehaald, punt 37).”

Hoewel het in casu niet gaat om een descendent, kan men toch de interpretatie van het begrip ‘ten laste zijn’ toepassen. In het arrest Jia werd uitdrukkelijk gesteld dat onder ‘te hunnen laste komen’ moet worden verstaan dat het familielid van een gemeenschapsonderdaan die in een andere lidstaat is gevestigd de materiële ondersteuning nodig heeft van deze onderdaan of zijn echtgenoot teneinde in zijn basisbehoeften te voorzien in de lidstaat van oorsprong of van herkomst van dit familielid op het moment dat hij verzoekt om hereniging met die onderdaan. De noodzaak van financiële ondersteuning kan worden aangetoond met ieder passend middel.

Het is mogelijk dat het enkele feit dat de gemeenschapsonderdaan of zijn echtgenoot zich ertoe verbindt de zorg voor het familielid op zich te nemen, niet wordt aanvaard als bewijs van het bestaan van een situatie van reële afhankelijkheid. Uit de rechtspraak van het Hof blijkt dat de hoedanigheid van ‘ten laste’ komend familielid voortvloeit uit een feitelijke situatie. In dit arrest stelde het Hof dat om vast te stellen of de familieleden in opgaande lijn van echtgenoot van een gemeenschapsonderdaan te zijnen laste komen, de lidstaat van ontvangst moet beoordelen of zij gezien hun economische en sociale toestand niet in staat zijn om in hun basisbehoeften te voorzien, waarbij de noodzaak van de materiële steun in de staat van oorsprong of van herkomst moet bestaan op het moment dat zij verzoeken om hereniging met die gemeenschapsonderdaan.

De voorwaarde opgenomen in artikel 47/1 van de vreemdelingenwet moet bijgevolg begrepen worden in het licht van deze rechtspraak, zodat dit meebrengt dat het ‘ten laste zijn’ inhoudt dat de aanvragers ten laste waren van de gemeenschapsonderdaan in het land van herkomst vooraleer zij naar België kwamen.

Zoals het Hof van Justitie ook stelde in de rechtspraak die eerder werd aangehaald, betreft het ‘ten laste zijn’ een feitelijke situatie, en dienen de bewijzen van enerzijds, het feit dat verzoekers zelf geen inkomsten hebben en anderzijds, de stortingen die referentiepersoon naar verzoekers rekening deden, aldus in aanmerking genomen te worden om te besluiten dat verzoekers wel degelijk financieel afhankelijk zijn van de referentiepersoon. Verzoekers hebben immers een verklaring van financieel onderhoud voorgelegd, waarbij referentiepersoon verklaard dat hij verzoekers reeds verschillende jaren financieel ondersteunt.

Met betrekking tot de voorwaarde waarbij verzoekers dienen aan te tonen dat zij reeds ten laste waren van referentiepersoon in het land van herkomst ofwel deel uitmaakte van het gezin van referentiepersoon in het land van herkomst, dient erop gewezen worden dat referentiepersoon reeds geld overmaakte, via western union of handgift, aan verzoekers toen deze nog woonachtig waren in Macedonië.

Verzoekers wonen bij referentiepersoon en referentiepersoon staat in voor de basisbehoefte en draagt alle financiële kosten van verzoekers.

Verwerende partij kan aldus niet op grond van de door haar gegeven motieven tot de conclusie komen dat niet voldaan is aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)’.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. Het enig middel is niet ontvankelijk voor zover verzoekers daarin de schending aanvoeren van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en van artikel 52 van het vreemdelingenbesluit. Onder “middel” dient immers conform vaste rechtspraak van de Raad van State te worden begrepen: “de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden” (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoekers gaan in hun enig middel enkel in op de interpretatie van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet en verzuimen

uiteen te zetten op welke wijze de andere artikelen uit de vreemdelingenwet en het vreemdelingenbesluit geschonden zouden zijn.

3.3. Nu de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet onontvankelijk blijkt, stelt de Raad vast dat verzoekers enkel kritiek leveren op de motieven die betrekking hebben op de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en geen middelen aanvoeren tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, waarmee deze beslissingen gepaard gaan.

3.4. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.6. De door verzoekers geschonden geachte artikelen 47/1, 2°, en 47/3, §2, van de vreemdelingenwet bepalen het volgende:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

(...)”

En:

(...)

§ 2

De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

(...)”

3.7. Blijkens het administratief dossier dienden verzoekers op 14 maart 2016 aanvragen in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlagen 19ter – zie punt 1.14.) in hun hoedanigheid van respectievelijk oom, tante, neef, nicht en nicht van de Nederlandse referentiepersoon T.A. Verzoekers legden daarbij hun geboorteaktes en een huwelijksakte (tweede verzoekster) neer. Verzoekers werden blijkens de bijlagen 19ter verzocht om *“(...) binnen de drie maanden, dus ten laatste op 13/06/2016 (...), de volgende documenten over te leggen: ... Verwantschap + Bewijs dat betrokkene deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon uitgevaardigd door de bevoegde overheid van het land van oorsprong OFWEL het bewijs ten laste te zijn in het land van herkomst of origine a d h v bewijs van onvermogen in land van herkomst,/origine zowel wat betreft onroerende goederen als inkomen, het bewijs dat betrokkene door de referentiepersoon werd onderhouden in land van herkomst/origine + bewijs ten laste in België adhv bewijs van de huidige bestaansmiddelen van de EU-burger en een attest van OCMW met overzicht van steun dat betrokkene heeft ontvangen (...)*”. Verzoekers maakten op latere datum volgende documenten over: een verklaring van financieel onderhoud van de hand van de referentiepersoon T. A. op datum van 1 mei 2016, een verklaring aangaande eerste verzoeker *“(...) dat (deze) (...) niet [is] ingeschreven als een houder van het recht in het kadaster voor onroerende goederen (...)*” afkomstig van het kadaster van Macedonië op datum van 11 mei 2016 met beëdigde vertaling en apostille, een inkomensverklaring op naam van eerste verzoeker voor het jaar 2014 afkomstig van het Macedonische ministerie van financiën op datum van 16 maart

2016 met beëdigde vertaling en apostille, een uittreksel uit het handelsregister – kamer van Koophandel aangaande de vennootschap T.(...) op naam van de referentiepersoon T. A. op datum van 18 juli 2014, een aangifte omzetbelasting wat betreft de vennootschap T.(...) voor het 4de kwartaal van 2015 afgedrukt op 3 februari 2016, een premieoverzicht aangaande een verzekeringspolis op naam van referentiepersoon T. A. en een kopie van het Nederlands rijbewijs van referentiepersoon T. A.

3.8. Zoals voorgeschreven door artikel 47/3, §2, van de vreemdelingenwet dienen verzoekers aannemelijk te maken dat zij *“ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin”*.

3.9. De gemachtigde van de staatssecretaris oordeelt in de bestreden beslissingen dat verzoekers met de overgemaakte documenten niet hebben aangetoond voor de huidige aanvraag tot gezinshereniging dat zij reeds in het land van herkomst deel uitmaakten van het gezin van de referentiepersoon, noch dat zij in het land van herkomst reeds ten laste waren van de referentiepersoon. Betreffende de verklaring op eer vanwege de referentiepersoon wordt gesteld dat deze niet kan worden aanvaard als afdoende bewijs aangezien deze *“steeds een gesolliciteerd karakter heeft”* en *“niet wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten”*. Met betrekking tot het attest van het kadaster en de inkomensverklaring werd vastgesteld dat deze documenten betrekking hebben op het jaar 2014 terwijl verzoekers reeds sinds 2010 in België verblijven. De documenten betreffende de bestaansmiddelen van de referentiepersoon geven tenslotte slechts een gedeeltelijk beeld van de inkomsten van deze laatste. De gemachtigde van de staatssecretaris overweegt dat uit de beschikbare gegevens niet kan worden opgemaakt dat verzoekers reeds deel uitmaakten van het gezin van de referentiepersoon in het land van herkomst en evenmin dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel te zijnen laste waren.

3.10. Verzoekers houden een theoretische betoog over artikel 47/1 van de vreemdelingenwet, over de arresten ‘Jia’ en ‘Reyes’ van het Europees Hof van Justitie en over het zorgvuldigheidsbeginsel, en zij wijzen erop dat de referentiepersoon reeds aan hen geld overmaakte toen zij nog woonachtig waren in Macedonië *“(…) via western union of handgift (...)”*, dat zij thans bij de referentiepersoon inwonen en hij instaat voor hun basisbehoeften en alle financiële kosten draagt. Volgens verzoekers kan de gemachtigde van de staatssecretaris *“(…) aldus niet op grond van de door haar gegeven motieven tot de conclusie komen dat niet voldaan is aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.”*

3.11. De Raad stelt vast dat verzoekers zich in hun middel baseren op de door hen neergelegde verklaring op eer van de hand van de referentiepersoon van 1 mei 2016, waarvan in de beslissingen reeds werd gesteld dat deze niet kan worden aanvaard als afdoende bewijs aangezien deze *“steeds een gesolliciteerd karakter heeft”* en *“niet wordt niet ondersteund door objectieve en verifieerbare documenten”*. Verzoekers gaan voorbij aan deze pertinente overwegingen en leveren thans niet het bewijs dat de affirmaties van de referentiepersoon ondersteund worden door effectieve financiële transacties in het verleden. Zij tonen dus geenszins aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij zijn beoordeling kennelijk onredelijk of onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan.

3.12. Er werd geen schending aangetoond van artikel 47/1, 2°, of van artikel 47/3, §2, van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht of dat hij op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 930 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN